

- *: Vážené lidičky, spočítejte chvíličku,
čtete-li básničky, slyšte mou písničku,
pro staré, pro mladé sepsaná tady je
stručná historie české poezie.
1. Neruda Jan byl chytrý pán,
aby snad nezmokl, nosíval binokl,
stranil se dam, proto žil sám,
chodíval pěšky, život měl těžký.
2. Naopak Hálek smutku byl dalek,
ženský ho žraly, a tak je balil,
za zpěvů slavíka z šatů je vysvílkal,
napsal pár básní, byl velmi krásný.
- R: Básníci - slavíci, písíci chlípíci,
tatíci s příjící, ba i vy bez ní,
s nadšením na líci smekám svou čepici,
byli jste chlapíci, lvi převítězní.
3. Havlíček Borovský - to byl vůl obrovský,
nedal si bacha na Bacha, třikrát měl zaracha,
psal v rámci glasnosti petice, stížnosti
a byl za odměnu vyslán do Brixenu.
4. Otokar Březina, ten se furt přepínal,
pořád jen psal a málo spal,
měl jednu služku, papír a tužku,
služka se zlobila, tužka se zlomila.
- R:
5. Vladimír Vašek choval se plaše,
na poště seděl, z okna furt hleděl,
nebyl moc do srandy ani na fešandy,
nosíval papuče, vymyslel Bezruč.
6. Jaroslav Vrchlický, epicko-lyrický
démon poetický skončil co profesor,
byl velmi ploden, ženskou měl co den,
Auguste Rodin byl jeho velký vzor.
- R:
7. František Gellnerů byl přítel kellnerů,
studoval baňu a kašlal na ňu,
měl vlasy z rzi, byl velmi drzý,
život bral hopem, všeho byl schopen.
8. Florian Miroslav měl mozol od oslav,
vycházel se všemi, nemaje problémy,
říkali mu Mirek, napsal sto sbírek,
stoprvní nestih', což bylo štěstí.
- R: